

Koncentracije laktata u krvi bolesnika koji primaju antipsihotike prve generacije i onih koji primaju antipsihotike druge generacije

Trpimir Glavina, Damir Mrass, Tajana Dodig, Gordana Glavina, Shelly Pranić, Boran Uglešić

Cilj Usporediti krvne koncentracije laktata između bolesnika s psihotičnim poremećajem koji primaju antipsihotike prve generacije i onih koji dobivaju antipsihotike druge generacije.

Postupci Istraživanje je provedeno među hospitaliziranim i vanjskim bolesnicima Kliničke bolnice Split od 6. lipnja 2008. do 10. listopada 2009. Šezdeset bolesnika s psihotičnim poremećajem koji su određeni za šestomjesečno liječenje podijelili smo u dvije skupine – 30 je primalo haloperidol (antipsihotik prve generacije) a 30 olanzapin (antipsihotik druge generacije). Mjerili smo krvne koncentracije laktata i ostale metaboličke parametre, te procjenjivali ekstrapiramidalne simptome odgovarajućom ljestvicom.

Rezultati Bolesnici koji su primali haloperidol imali su značajno više krvne koncentracije laktata nego bolesnici koji su primali olanzapin ($P < 0,001$). Oni su također češće imali parkinsonizam, koji je značajno korelirao s liječenjem haloperidolom nakon 1 mjeseca ($P < 0,001$) i nakon 6 mjeseci ($P = 0,016$) i olanzapinom na početku liječenja ($P = 0,016$), nakon 3 mjeseca ($P = 0,019$) i nakon 6 mjeseci ($P = 0,021$). Bolesnici koji su primali haloperidol imali su značajnu korelaciju između laktata u krvi i distonije nakon 1 mjeseca ($P < 0,001$) i 6 mjeseci ($P = 0,012$) i tardivne diskinezije nakon 1 mjeseca ($P = 0,032$). Nađena je značajna razlika između skupina u krvnim koncentracijama laktata na svim mjernim točkama od početka liječenja do 6 mjeseci ($P < 0,001$).

Zaključak Važno je biti svjestan mogućeg utjecaja liječenja haloperidolom na povišenje krvne koncentracije laktata i nastanak ekstrapiramidalnih popratnih pojava. Također, trebalo bi propisivati druge lijekove za koji postoji manji rizik da će uzrokovati neželjene popratne pojave.